

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 001-10337

14. januar 2014

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 29. november 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 60 (alm. del), som hermed besvares.

Spørgsmål 60

Vil ministeren redegøre for udviklingen i lydisoleringsfaktoren ved beregning af støj fra vindmøller i perioden fra 1997 til i dag? I den forbindelse ønskes en redegørelse for hver ændring af lydisoleringsfaktoren, samt begrundelsen for ændringen.

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som oplyser følgende:

”Støj fra vindmøller har været reguleret i bekendtgørelsesform siden 1991. Indtil 1. januar 2012 indeholdt bekendtgørelsen om støj fra vindmøller ikke hjemmel til at stille krav til den lavfrekvente støj, og den indeholdt derfor indtil da ikke en beregningsmetode for lavfrekvent støj med angivelse af lydisolationstal.

1. januar 2012 trådte den gældende bekendtgørelse om støj fra vindmøller i kraft. Bekendtgørelsen fastsætter som noget nyt bindende grænser for lavfrekvent støj fra vindmøller, og den fastlægger den beregningsmetode og de lydisolationstal, der i dag skal anvendes til beregning af lavfrekvent støj fra vindmøller indendørs i nabobeboelser. Der er ikke sket nogen ændring i lydisolationstallene fra 1. januar 2012 og frem til i dag.

Støj fra hurtigfærger reguleres i form af miljøgodkendelser, og retningslinierne for meddelelse af miljøgodkendelse er fastlagt i en bekendtgørelse om miljøgodkendelse af hurtigfærgeruter. Retningslinjerne omfatter også lavfrekvent støj. I denne bekendtgørelse har der siden 1997 været en tilsvarende beregningsmetode, som bruges, når der skal sættes konkrete grænser for den lavfrekvente støj fra færgerne i deres miljøgodkendelse.

I bekendtgørelsen er der oplyst vejledende tal for lydisolationen, som svarer til, at ca. 90 pct. af boligerne har bedre lydisolation. Når tallene for lydisolation er vejledende betyder det, at man for hurtigfærger kan bruge konkret målte værdier for lydisolationen af de aktuelle boliger i nærheden af havnen i stedet for bekendtgørelsens vejledende tal. Denne mulighed har været anvendt i flere konkrete godkendelsessager for hurtigfærgeruter.

Det spiller også ind, at støjgrænserne for hurtigfærger bliver fastlagt ved konkret afgørelse i den enkelte miljøgodkendelse, og derfor kan grænserne afvige fra de vejledende støjgrænser, der fremgår af hurtigfærbekendtgørelsen.

For vindmøller er der tale om bindende støjgrænser og en fastlagt beregningsmetode, der ikke kan fraviges.

Bekendtgørelsen om støj fra vindmøller blev tidligere revideret i 2006 bl.a. som følge af kommunalreformen. Det blev dengang fagligt vurderet, at når bekendtgørelsens grænser for den almindelige støj overholdes, forventes der ikke at opstå problemer med lavfrekvent støj, og der blev ved denne revision af bekendtgørelsen derfor ikke indført nye grænser for lavfrekvent støj. Vurderingen blev bl.a. baseret på beregninger af det indendørs niveau af lavfrekvent støj, hvor der blev benyttet samme grad af lydisolation, som anført i hurtigfærbekendtgørelsen, dvs. at 90 % af boligerne forventes at have en bedre lydisolation end de anvendte tal og dermed et lavere niveau af lavfrekvent støj end beregnet.

I VVM-redegørelsen for testcentret i Østerild, der udarbejdes i 2009, foretages en vurdering af lavfrekvent støj fra vindmøller indendørs i boliger. Der foreligger nu flere måledata for boligers lydisolation end i 2006, og der gennemføres mere detaljerede beregninger (i 1/3-oktaver) af lavfrekvent støj indendørs. Lydisolationstallene er således ikke identiske med tallene i hurtigfærbekendtgørelsen, men tallene svarer også her til, at 90 % af boligerne forventes at have en bedre lydisolation.

I forbindelse med forarbejderne til den seneste revision af bekendtgørelsen om støj fra vindmøller beregnede Miljøstyrelsen konsekvenserne af ny regulering af lavfrekvent støj ved en række forskellige forudsætninger og beskyttelsesniveauer, herunder lydisolationstal, der svarer til, at 75 % af boligerne forventes at have en bedre lydisolation og lydisolationstal, der svarer til, at 67 % af boligerne forventes at have en bedre lydisolation.

I maj måned 2011 indledes herefter en teknisk forhøring af bekendtgørelsen, og i et teknisk notat, der beskriver et forslag til den kommende regulering af lavfrekvent støj, indgår lydisolationstal, der svarer til, at 67 % (svarende til 2/3) af danske boliger forventes at have en bedre lydisolation. Notatet blev af daværende miljøminister Karen Ellemann (V) sendt til forligskredsen bag aftalen om testcentret i Østerild den 2. maj 2011 forud for den tekniske høring. Der blev efter den tekniske forhøring ikke ændret i beslutningsgrundlaget vedr. lydisolationstallene, og det er dem, der indgår i den gældende bekendtgørelse i dag.

De i bekendtgørelsen fastlagte lydisolationstal svarer til, at 67 % af boligerne forventes at have en bedre lydisolation og 33 % af boligerne en dårligere lydisolation. Den sikkerhedsmargin, som de fastlagte lydisolationstal afspejler, skal ses i sammenhæng med, at der for vindmøller er tale om bindende støjgrænser og en fastlagt beregningsmetode, der ikke kan fraviges, samt de øvrige marginer, der indgår ved vurdering af støj fra vindmøller, herunder især forudsætningen om, at vinden er 8 m/s, og at der altid er medvind fra møllen hen imod boligen som støjen beregnes i, selv om disse forhold højst optræder i ca. 10 % af tiden.

Jeg kan i øvrigt henvide til min besvarelse af spørgsmål 66 (alm. del).

Ida Auken

/

Claus Torp